अग्राह्यं हृदयं तथैव वदनं यद्दर्पणान्तर्गतं
भावः पर्वतदुर्गमार्गविषमः स्त्रीणां न विज्ञायते ।
चित्तं पुष्करपत्रतोयतरलं विद्वद्भिराशंसितं
नारी नाम विषाङ्कुरैरिव लता दोषैः समं वर्द्धिता ॥१५॥
इयत्येतस्मिन् वा निरवधि च मत्कृत्यतिशये
वराहो वा शेषः प्रभव ननु मत्कारविषयः ।
महीमेको मग्नां यदयमवहद्दत्तसलिलैः
शिरो राहुः शत्रुर्निगलति परं संत्यजति च ॥१६॥
विपदि महतां धैर्यध्वंसं यदीक्षितुमीहसे
विरम विरमायासादस्माद्दुराध्यवसायतः ।
अपि जलनिधेः कल्पापाये व्यपेतनिजक्रमाः
कुलशिखरिणः क्षुद्रा नैतेन वा जलराशयः ॥१७॥
स्पृहयति भुजयोरन्तरमायतकरबालकररुहविदीर्णं ।
विजयं श्रीवीराणां व्युत्पन्नप्रौढवनितेव ॥१८॥
अभिमुखनिहतस्य सतस्तिष्ठतु तावज्जयो ऽथवा स्वर्गः ।
उभयबलसाधुवादः श्रवणसुखस्यैव तात्पर्यं ॥१९॥
को न याति वशं लोको मुखे पिण्डेन पूरितः ।
मृदङ्गो मुखलेपेन करोति मधुरध्वनिं ॥२०॥
यदि नाम दैवगत्या जगदसरोजं कदाचिदपि जातं ।
अवकरनिकरं विकिरति तत्किं कृकवाकुरिव हंसः ॥२१॥
परिचरितव्याः सन्तो यद्यपि कथयन्ति वा सदुपदेशं ।
यास्त्वेषां स्वैरकथास्ता एव भवन्ति शास्त्राणि ॥२२॥
कमठकुलाचलदिग्गजफणिपतिविधृतापि चलति वसुधेयं ।
प्रतिपन्नममलमनसां न चलति पुंसां युगान्ते ऽपि ॥२३॥